

Un criteri per a 2016

Les estratègies de conservació orientades científicament augmenten l'eficàcia de la recuperació d'espècies

Cèsar Blanché

L'efectivitat de l'ESA (*Endangered Species Act*), el catàleg d'espècies amenaçades nordamericanes, [ha estat revisada](#) per 18 investigadors en conservació sota els auspicis de l'*Ecological Society of America*, per verificar la recuperació real de les espècies que cobreix, a través de la revisió de bibliografia científica. Es conclou que la ESA pot protegir més espècies i més efectivament, a través de l'ampliació de la cooperació i de la implementació orientada científicament. Són indicacions d'interès ara que la Generalitat hauria de començar a preparar els primers plans de recuperació en desplegament del [Catàleg de flora amenaçada ampliat](#).

La ***Endangered Species Act* (ESA)**, que acaba de complir fa uns dies el seu 42è aniversari,

és una disposició legal d'inspiració i execució molt diferent de les europees, però que indubtablement ha blindat la conservació de centenars d'espècies, i ha permès la total recuperació d'unes poques afortunades, als Estats Units, un país on la regulació pública de l'activitat dels ciutadans és força més difícil que no pas al nostre continent. La flexibilitat de la ESA permet una resposta ben adaptada a aquell país, als moments socials i a les condicions ambientals canviants i sempre és molt útil tenir un ull posat en la seva execució, que ens ajuda a analitzar la realitat catalana. En un document fet públic el passat dia de Reis per l'

Ecological Society of America

(Evans

et al

., 2016, Figura 1), 18 investigadors i gestors nordamericans proposen sis grans estratègies per tal d'augmentar l'eficàcia de la ESA per a la recuperació d'espècies amenaçades, després d'una acurada revisió de la bibliografia científica sobre l'estatus i el rendiment de la llei.

Species Recovery in the United States: Increasing the Effectiveness of the Endangered Species Act

Daniel M. Evans, Judy P. Che-Castaldo, Deborah Crouse, Frank W. Davis, Rebecca Epanchin-Niell, Curtis H. Flather, R. Kipp Frohlich, Dale D. Goble, Ya-Wei Li, Timothy D. Male, Lawrence L. Master, Matthew P. Moskwik, Maile C. Neel, Barry R. Noon, Camille Parmesan, Mark W. Schwartz, J. Michael Scott, and Byron K. Williams

SUMMARY

The Endangered Species Act (ESA) has succeeded in shielding hundreds of species from extinction and improving species recovery over time. However, recovery for most species officially protected by the ESA – i.e., listed species—has been harder to achieve than initially envisioned. Threats to species are persistent and pervasive, funding has been insufficient, the distribution of money among listed species is highly uneven, and at least 10 times more species than are actually listed probably qualify for listing. Moreover, many listed species will require

Figura 1 - Portada de l'informe, publicat a *Issues on Ecology*

La ESA és una de les lleis ambientals més fortes dels Estats Units (seria l'equivalent de la Directiva Hàbitats europea) però només ha atès parcialment els seus objectius de conservació, segons declaracions de **Daniel Evans** (US Forest Service), que ha coordinat l'informe, a [Science Daily](#)

. I encara hi afegeix la importància de la innovació en la futura aplicació de l'ESA: "
Innovation will be key to implementing the ESA in the coming decades because the threats to at-risk species are pervasive and persistent. Many listed species are conservation-reliant, requiring ongoing management for the foreseeable future, and climate change will continue to shuffle the mix of species in ecosystems, increasing both extinction risk and management uncertainty
."

El funcionament del sistema nord-americà parteix que l'ESA finança les agències governamentals de gestió, el *National Marine Fisheries Service* (NMFS) i el *Fish and Wildlife Service* (FWS), amb discrecionalitat per interpretar els requeriments de la llei, incloent-hi el significat de "amenaçat". Les agències determinen les accions de gestió requerides per a la protecció de les espècies llistades i prioritzen els esforços de recuperació. Segons l'informe, el finançament de les accions de conservació per part de la ESA, no obstant, no ha crescut al mateix ritme que l'economia dels Estats Units, de les pressions ambientals (desenvolupament, espècies invasores) o el subsegüent increment d'espècies en situació de risc.

El nombre d'espècies oficialment amenaçades als Estats Units ha crescut, des de les 78 espècies inicials (procedents de l'antecedent de la ESA, la *Endangered Species Preservation Act*) de l'any 1966, fins a les 1590 llistades com a en perill o amenaçades a data de gener de 2016.

En qualsevol cas, tot i els 42 anys de vigència de la ESA i de les ampliacions successives, la cobertura de les espècies amenaçades és encara insuficient. L'informe de Evans *et al.* (2016) revela que les espècies catalogades a l'ESA són moltes menys que les avaluades com a amenaçades segons NatureServe (Figura 2)

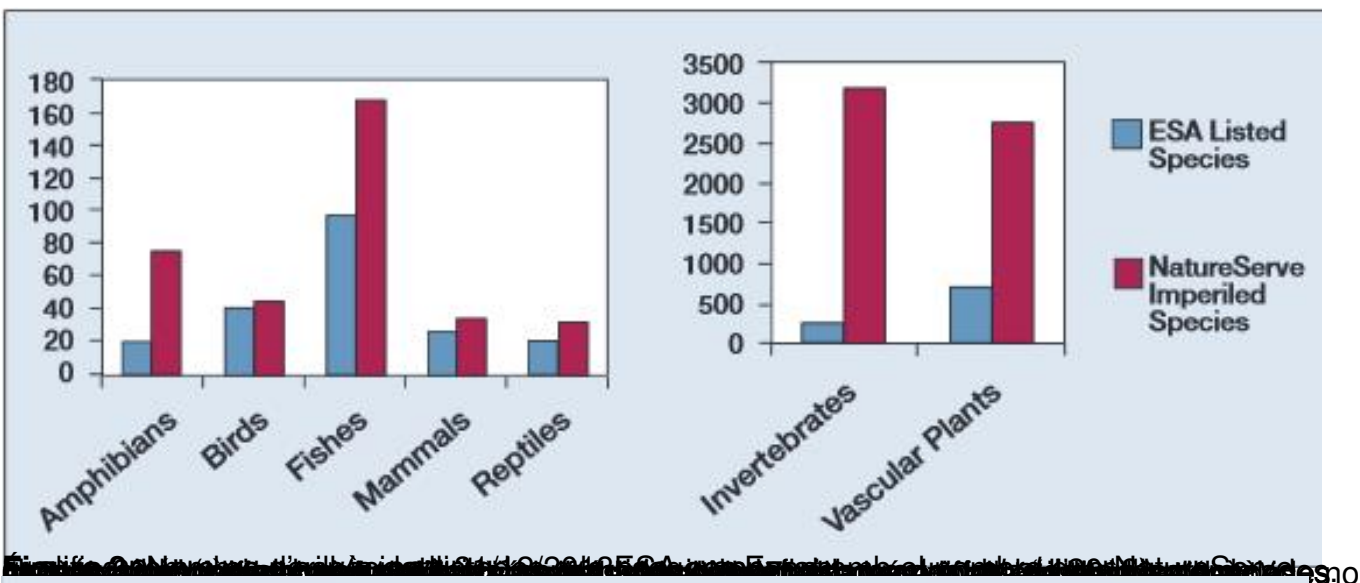

Figure 9. Number of imperiled species by taxonomic group. Data from the U.S. Fish and Wildlife Service (2013) and NatureServe (2013).

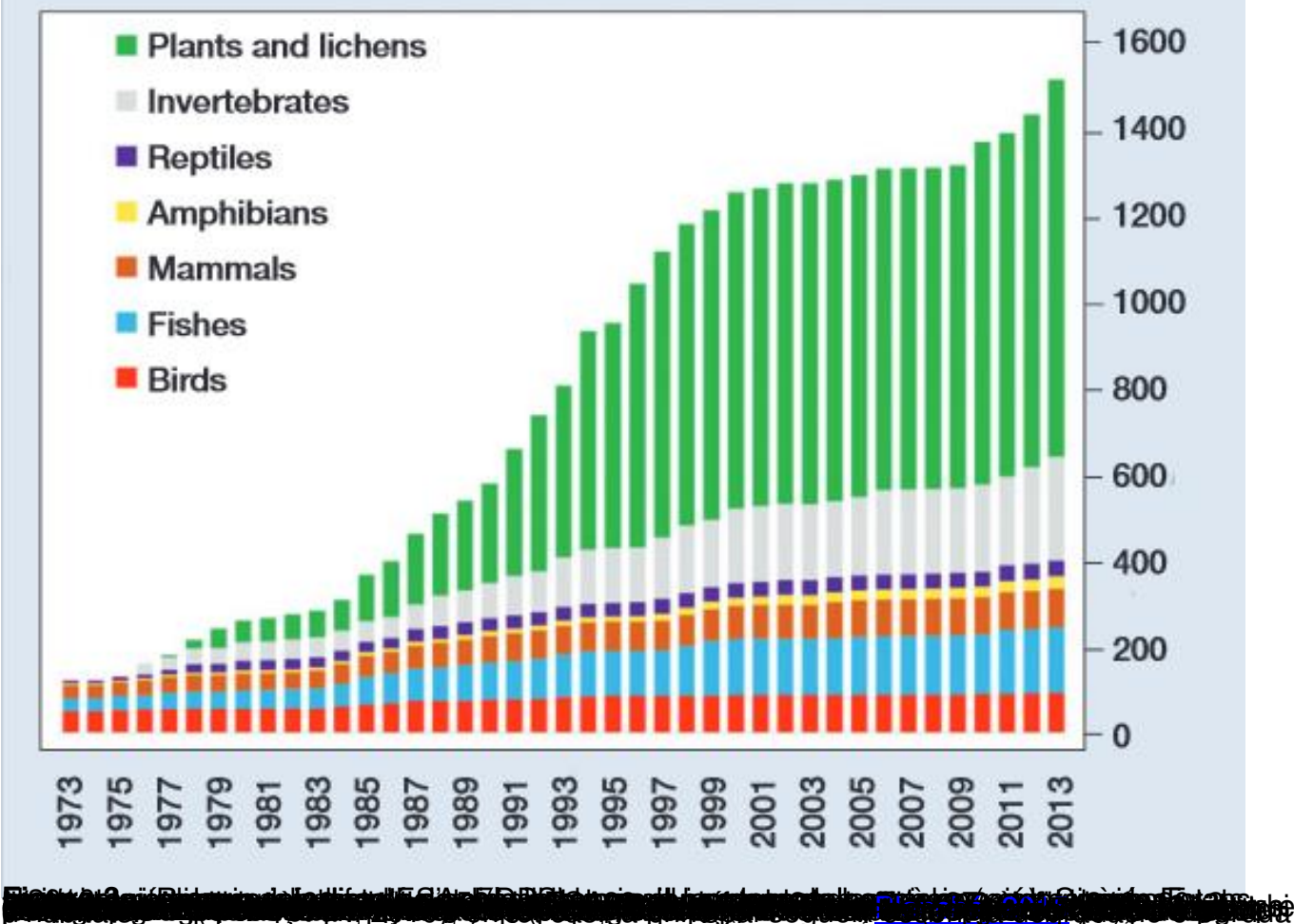

Figure 10. Cumulative number of species listed as endangered or threatened from 1973 to 2013. Data from the U.S. Fish and Wildlife Service (2013).

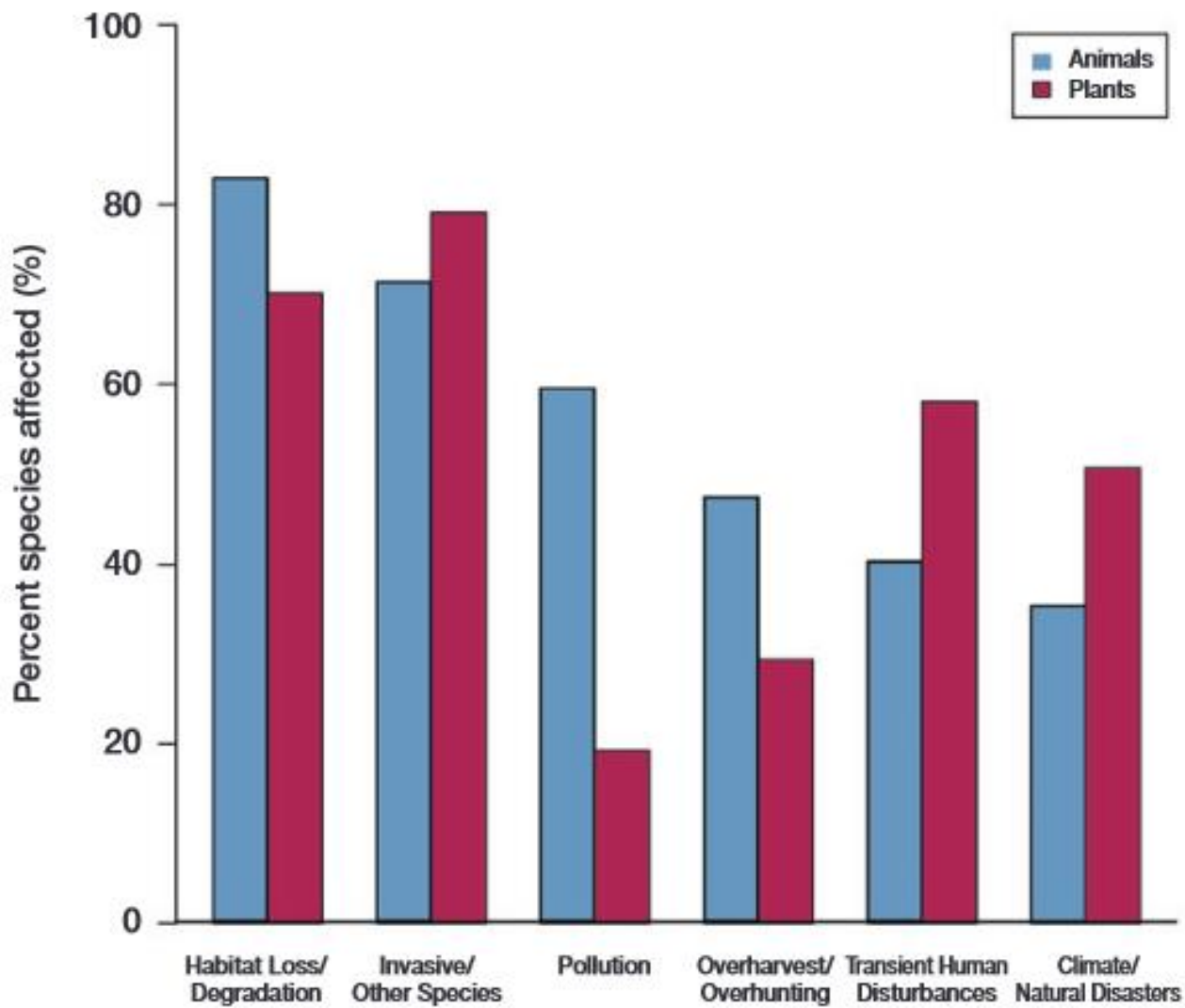

Figure 1. Percent of species affected by various threats. Data from the IUCN Red List of Threatened Species (2015). Animals are represented by blue bars and plants by red bars.

